

HAYAT NEDİR?

Büyük âlim Bediüzzaman Said Nursi Hayatı böyle tanımladı

HAYAT NEDİR? VE MAHİYETİ VE VAZİFESİ NEDİR?

Hayat,

*şu kâinatın en ehemmiyetli gayesi,

* hem en büyük neticesi,

*hem en parlak nuru,

*hem en lâtif mâyesi,

*hem gayet süzölmüş bir hülâsası,

*hem en mükemmel meyvesi,

*hem en yüksek kemâli,

*hem en güzel cemâli,

*hem en güzel ziyneti,

*hem sırr-ı vahdeti,

*hem rabıta-i ittihadı,

*hem kemâlâtının menşei,

*hem san'at ve mahiyetçe en harika bir zîruhu,

*hem en küçük bir mahlûku bir kâinat hükmüne getiren mu'cizekâr bir hakikati,

*hem güya kâinatın küçük bir zîhayatta yerleşmesine vesile oluyor gibi, koca kâinatın bir nevi fihristesini o zîhayatta göstermekle beraber, o zîhayatı ekser mevcudatla münasebettar ve küçük bir kâinat hükmüne getiren en harika bir mu'cize-i kudrettir.

Hem en büyük bir küll kadar, hayat ile küçük bir cüz'ü büyültten ve bir ferdi dahi küllî gibi bir âlem hükmüne getiren ve rububiyet cihetinde kâinatı tecezzî ve iştiraki ve inkısamı kabul etmez bir küll, bir küllî hükmünde gösteren fevkalâde harika bir san'at-ı İlâhiyedir

*Hem kâinatın mahiyetleri içinde Zât-ı Hayy-ı Kayyûmun vücub-u vücuduna ve vahdetine ve ehadiyetine şahadet eden burhanların en parlağı, en kat'îsi ve en mükemmeli,

hem masnuat-ı İlâhiye içinde en hafîsi ve en zâhiri, en kıymettarı ve en ucuzu, en nezihî ve en parlak ve en mânidar bir nakş-ı san'at-ı Rabbâniyedir

*Hem sair mevcudatı kendine hâdim ettiren, nâzenin, nazdar, nazik bir cilve-i rahmet-i Rahmâniyedir.

*Hem şuûnât-ı İlâhiyenin gayet câmi bir âyinesidir.

*Hem Rahmân, Rezzak, Rahîm, Kerîm, Hakîm gibi çok Esmâ-i Hüsnânın cilvelerini câmi ve rızık, hikmet, inâyet, rahmet gibi çok hakikatleri kendine tâbi eden ve görmek ve işitmek ve hissetmek gibi umum duyguların menşei, madeni bir acube-i hilkat-i Rabbâniyedir.

*Hem hayat, bu kâinatın tezgâh-ı âzamında öyle bir istihale makinesidir ki, mütemadiyen, her tarafta tasfiye yapıyor, temizlendiriyor, terakki veriyor, nurlandırıyor. Ve zerrat kabilelerine güya hayatın yuvası olan cesedi, o zerrelere vazife görmek, nurlanmak, talimat yapmak için bir misafirhane, bir mektep, bir kışladır. Adeta Zât-ı Hayy ve Muhyî, bu makine-i hayat vasıtasıyla, bu karanlıklı ve fâni ve süflî olan âlem-i dünyayı lâtifleştiriyor, ışıktandırıyor, bir nevi bekâ veriyor, bâki bir âleme gitmeye hazırlattırıyor.

*Hem hayatın iki yüzü, yani mülk, melekût vecihleri parlaktır, kirsizdir, noksansızdır, ulvîdir. Onun için, perdesiz, vasıtasız, doğrudan doğruya dest-i kudret-i Rabbâniyeden çıktığını âşikâre göstermek için, sair eşya gibi zâhirî esbabı, hayattaki tasarrufât-ı kudrete perde edilmemiş bir müstesna mahlûktur.

*Hem hayatın hakikati, altı erkân-ı imaniyeye bakıp mânen ve remzen ispat eder. Yani,

*hem Vâcibü'l-Vücudun vücub-u vücudunu ve hayat-ı sermediyesini,

*hem dâr-ı âhireti ve hayat-ı bâkıyesini,

*hem vücud-u melâike,

*hem sair erkân-ı imaniyeye pek kuvvetli bakıp iktiza eden bir hakikat-i nuraniyedir.

*Hem hayat, bütün kâinattan süzölmüş en sâfi bir hülâsası olduğu gibi, kâinattaki en mühim bir maksad-ı İlâhî ve hilkat-i âlemin en mühim neticesi olan şükür ve ibadet ve hamd ve muhabbeti netice veren bir sırr-ı âzamdır.

İşte, hayatın bu mezkûr yirmi dokuz ehemmiyetli ve kıymettar hassalarını ve ulvî ve umumî vazifelerini nazara al. Sonra bak, Muhyî isminin arkasında ism-i Hayyın azametini gör. Ve hayatın bu azametli hassaları ve meyveleri noktasından, ism-i Hayy nasıl bir İsm-i Âzam olduğunu bil.

Hem anla ki, bu hayat madem kâinatın en büyük neticesi ve en azametli gayesi ve en kıymettar meyvesidir; elbette bu hayatın dahi kâinat kadar büyük bir gayesi, azametli bir neticesi bulunmak gerektir. Çünkü ağacın neticesi meyve olduğu gibi, meyvenin de çekirdeği vasıtasıyla neticesi, gelecek bir ağaçtır. Evet, bu hayatın gayesi ve neticesi hayat-ı ebediye olduğu gibi, bir meyvesi de, hayatı veren Zât-ı Hayy ve Muhyîye karşı şükür ve ibadet ve hamd ve muhabbettir ki, bu şükür ve muhabbet ve hamd ve ibadet ise, hayatın meyvesi olduğu gibi, kâinatın gayesidir.

Ve bundan anla ki, bu hayatın gayesini “rahatça yaşamak ve gafletli lezzetlenmek ve heveskârâne nimetlenmektir” diyenler, gayet çirkin bir cehaletle, münkirâne, belki de kâfirâne, bu pek çok kıymettar olan hayat nimetini ve şuur hediyesini ve akıl ihsanını istihfaf ve tahkir edip dehşetli bir küfran-ı nimet ederler.

(Bediüzzaman Said Nursi – Lemalar – 30. lema)